

Vlaams
Parlement

ingediend op **1222** (2016-2017) – Nr. 2
26 september 2017 (2017-2018)

Verslag

namens de Commissie voor Buitenlands Beleid,
Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking,
Toerisme en Onroerend Erfgoed
uitgebracht door Herman De Croo

over het ontwerp van decreet

houdende instemming met de overeenkomst
inzake strategisch partnerschap
tussen de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds,
en Canada, anderzijds,
ondertekend te Brussel op 30 oktober 2016

Samenstelling van de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking, Toerisme en Onroerend Erfgoed:

Voorzitter: Rik Daems.

Vaste leden:

Ingeborg De Meulemeester, Marc Hendrickx, Jan Van Esbroeck, Karl Vanlouwe, Karim Van Overmeire, Manuela Van Werde;

Sabine de Bethune, Vera Jans, Ward Kennes, Johan Verstreken;

Rik Daems, Herman De Croo;

Tine Soens, Güler Turan;

Wouter Vanbesien.

Plaatsvervangers:

Cathy Coudyser, Danielle Godderis-T'Jonck, Sofie Joosen, Elke Sleurs, Sabine Vermeulen;

Karin Brouwers, Griet Coppé, Joris Poschet, Valerie Taeldeman;

Jean-Jacques De Gucht, Marnic De Meulemeester;

Renaat Landuyt, Steve Vandenberghe;

Bart Caron.

Toegevoegde leden:

Stefaan Sintobin;

Christian Van Eyken.

Documenten in het dossier:

1222 (2016-2017) – Nr. 1: Ontwerp van decreet

INHOUD

1. Inleidende uiteenzetting door Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed.....	4
2. Bespreking.....	4
3. Stemmingen.....	6
3.1. Artikelsgewijze stemming.....	6
3.2. Stemming over het geheel	6

De Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking, Toerisme en Onroerend Erfgoed behandelde op 19 september 2017 het ontwerp van decreet houdende instemming met de overeenkomst inzake strategisch partnerschap tussen de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds, en Canada, anderzijds, ondertekend te Brussel op 30 oktober 2016.

1. Inleidende uiteenzetting door Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed

Minister-president *Geert Bourgeois* zegt dat de voorliggende partnerschapsovereenkomst een algemene kaderovereenkomst is die drie traditionele aspecten behelst, met name het politieke, het economische en de samenwerking in verschillende andere domeinen. Deze overeenkomst vormt een belangrijke stap in de versterking van de relaties tussen de Europese Unie (EU) en Canada. Zij zal zorgen voor een nauwe en regelmatige dialoog die de bestaande samenwerking op verschillende vlakken moet verbeteren. De voorliggende overeenkomst volgt in belangrijke mate de inhoud van de kaderakkoorden die met gelijkaardige partners werden gesloten, met name Zuid-Korea, Nieuw-Zeeland, Australië en Japan. Deze gemengde overeenkomst heeft geen financiële weerslag voor de Vlaamse overheid.

2. Bespreking

Güler Turan zegt dat Canada een belangrijke partner is. De EU heeft lang onderhandeld over een brede handelsovereenkomst met Canada, het Comprehensive Economic and Trade Agreement (CETA).

Zij vestigt vervolgens de aandacht op het advies van de Raad van State. Voor een deel is daaraan tegemoetgekomen, voor een groot deel is dat evenwel niet het geval. De Raad van State merkt op dat er sinds de opheffing van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV), geen overkoepelende strategische adviesraad meer is die voor het geheel van de overeenkomst advies kan uitbrengen. Hij vraagt zich af of bijgevolg de verschillende materieel bevoegde adviesraden niet elk wat hun betreft advies moeten uitbrengen over het ontwerp van decreet. Zo wordt verwezen naar de Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij, de Strategische adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media en de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid. Ergo zouden de materieel bevoegde adviesraden alsnog moeten worden geconsulteerd. De Raad van State stelt dat als de samenwerking via de Europese Unie wordt georganiseerd, de verdere beleidsinvloed van de nationale overheden beperkt zal zijn.

De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) werd alsnog geconsulteerd, maar liet weten geen advies te formuleren vanuit selectiviteitsoverwegingen en omwille van de beperkte beleidsimpact. Dat is wel frappant, gezien het standpunt van de Raad van State.

Een andere opmerking van de Raad van State heeft betrekking op artikel 27 van de overeenkomst. Die bepaling voorziet in de instelling van een aantal contacten, uitwisselingen en overleg, waaronder naast ontmoetingen op het niveau van de staatshoofden en regeringsleiders, ook contacten of overleg op parlementair, ministerieel en ambtelijk niveau. De Raad stelt dat bijzondere afspraken zullen moeten worden gemaakt over de vertegenwoordiging en de betrokkenheid van alle overheden bij de standpuntbepaling wanneer die mechanismen worden toegepast. De Vlaamse Regering antwoordt daarop dat dit in de praktijk in de coördinatie met de directie-generaal Europese Zaken en Coördinatie (DGE) gebeurt. Volgens de Raad van State bieden de huidige samenwerkingsakkoorden

echter geen voldoende juridische basis. De Raad pleit ervoor het samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten met betrekking tot de vertegenwoordiging van het Koninkrijk België in de Ministerraad van de Europese Unie aan te passen. Wanneer zal dat gebeuren?

In artikel 3 van de voorliggende overeenkomst wordt gesteld: “De partijen zijn van oordeel dat de verspreiding van massavernietigingswapens en overbrengingsmiddelen daarvoor, onder zowel overheids- als niet-overheidsactoren, een van de ernstigste bedreigingen voor de internationale stabiliteit en veiligheid vormt. De partijen werken daarom samen en leveren een bijdrage aan de preventie van de verspreiding van massavernietigingswapens en overbrengingsmiddelen daarvoor, (...)”. Dat klinkt uiteraard goed, maar er zijn weinig garanties. Wat het verbod op massavernietigingswapens betreft, doet België het niet beter dan Canada. Op 20 september 2017 zal een internationaal verbodsverdrag op kernwapens openstaan voor ondertekening. België zal dat verdrag niet ondertekenen. Op 7 juli 2017 keurden nochtans 122 lidstaten van de Verenigde Naties (VN) in New York dat verdrag goed. Dit verdrag stelt niet alleen het bezit of het gebruik van kernwapens buiten de wet, maar ook de dreiging ermee, de ontwikkeling ervan, de aanleg van voorraden en de overdracht. Als het voorliggende akkoord naar de verspreiding van massavernietigingswapens verwijst als een van de ernstigste bedreigingen, dan is het niet ernstig van Canada en van België om dat verdrag niet mee te ondertekenen. Om die reden zal sp.a zich onthouden bij de stemming over het voorliggende ontwerp van decreet.

Ward Kennes vindt het een goede zaak dat via dit ontwerp van decreet de banden met Canada nog worden versterkt. In deze partnerschapsovereenkomst zitten heel wat onderdelen waarop uitgebreid nader zou kunnen worden ingegaan. De problematiek van de massavernietigingswapens bijvoorbeeld is zeer actueel, maar een bespreking dienaangaande gebeurt beter op een ander moment dan in de marge van deze overeenkomst met Canada.

Herman De Croo vraagt wat de werkelijke toegevoegde waarde is van deze strategische partnerschapsovereenkomst. De EU zal wellicht heel wat van dergelijke overeenkomsten willen sluiten. Kan de minister-president aangeven welke substantiële vooruitgang die overeenkomsten opleveren? Is dat ‘ad pompam et ostentationem’ of wat zijn de concrete ankerpunten voor een Europese goedkeuring?

Minister-president *Geert Bourgeois* bevestigt dat de Raad van State adviseert dat de verschillende materieel bevoegde adviesraden zouden moeten worden bevestigd. Dat is in het verleden nooit gebeurd. Er werd dan ook geantwoord dat dit soort akkoorden kaderovereenkomsten zijn die op zich geen gevolgen hebben voor de verschillende beleidsdomeinen en dus niet voor advies worden voorgelegd aan een andere adviesraad. De Raad deelt dat standpunt echter niet. Vervolgens werd alsnog het advies gevraagd van de grootste adviesraad, de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV). De SERV liet nadien weten geen advies te formuleren vanuit selectiviteitsoverwegingen en omwille van de beperkte beleidsimpact.

De vraag naar een herziening van de samenwerkingsakkoorden werd door de Vlaamse Regering geagendeerd op het overlegcomité van 6 juli 2017. Het is nu aan de federale premier om daarop een antwoord te geven. Op het meest recente overlegcomité werd op initiatief van Vlaams minister Bart Tommelein ook de vertegenwoordiging van België in de Raad Energie van de EU aangekaart. Een totaalpakket van voorstellen voor verandering van categorie ligt nu voor en het is nu aan de Federale Regering om daarover een standpunt in te nemen.

Inzake de preventie van de verspreiding van massavernietigingswapens, verwijst de minister-president naar zijn antwoord op de vraag om uitleg over de opvolging van de resolutie betreffende het bannen van massavernietigingswapens (*Vragen om uitleg* VI.Parl. 2016-17, nr. 283). De opmerkingen die daar nu over werden gemaakt, gingen niet over het artikel op zich, maar over de toepassing ervan.

3. Stemmingen

3.1. Artikelsgewijze stemming

De artikelen 1 en 2 van het ontwerp van decreet worden aangenomen met 12 stemmen bij 1 onthouding.

3.2. Stemming over het geheel

Het ontwerp van decreet houdende instemming met de overeenkomst inzake strategisch partnerschap tussen de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds, en Canada, anderzijds, ondertekend te Brussel op 30 oktober 2016, wordt eveneens aangenomen met 12 stemmen bij 1 onthouding.

Rik DAEMS,
voorzitter

Herman DE CROO,
verslaggever